

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1657

§. 246. Hic vero nihil mali geßit. v. 41.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45549

nihil magis cupiebat, quam quidquid vitæ reliquum haberet in emendandis peccatis insumere, erat in lucro positurus si ob eam causam a ludæis atrocius plesteretur. O quam diuersæ sunt viæ hominum! & quam dispares consequenter exitus eorundem!

§. 246 Hic vero nihil mali gessit. v. 41.

Vnde quæso tibi ô latro, ruri solum & carceribus, assueto ista cognitio & iudicium? ut scias hunc nihil mali fecisse! miror, an tibi hoc cœlestis Pater reuelauit? an argumentis quibusdam & discursibus ernisti? an in eo innocentiam dare es intuitus? Certe nescio quomodo ad illam scientiam perueneris, gaudeo tamen quomodocunque perueneris, te petuuisse eo, quia mihi profuit valde tua cognitio & coniuncta ei confessio, imò toti mundo, qui singulis annis audit eam confessionem & gaudet in Deo suo, Iesus, quod à te clamantibus impijs contrarium, est innocens declaratus.

Domine Iesu da imitari quem colimus pium, latronem sanctum, ut qui infirmitatis nostræ conselij de tua virtute confidimus, sub tua semper pietate gaudeamus, dixisti enim, bone Iesu, Ego si exaltatus fuero à terra omnia traham ad me ipsum, Ecce exaltatus es. Ecce traxisti latronem, trahere, trahere & me, Domine: trahere oculos, ut nihil iam libeat, nisi vel te, vel propter te videre: trahere intellectum, ut nihil deinceps arbitretur se scire nisi Iesum Deum suum & hunc Crucifixum: trahere voluntatem, ut nihil deinceps aut amare aut amare possit, nisi eum qui se tantopore dilexit. Trahat, imò & urgeat me Domine Iesu charitas tua, ut iam non sibi viuaturus tuus, sed ei cui plus mille vitas debet, qui pro ipso mori dignatus est. Paratum cor meum Deus, paratum cor meum, sagittasagitta illud iaculo cordis tui ut fiat cor secundum cor Dei sui, sicuti factum est latronis sancti.

§. 247. Et dicebans ad Iesum: Domine, memento mei. v. 42.

Cum iam bonus latro aduerteret se oleum & operam perdere in latrone consodali, nec spes vlla affulgeret conuersionis post tot effluces, & pias admonitiones, increpationes, argumenta ad hominem, sed ipsum permanere corde obstinato, in sua peruersitate & malitia, cogitauit non negligere propriam animæ salutem, relicto suo socio, & convertit se ad Dominum corde, ore & oculis, videntque eum oleo tendente ad occasum, Christum quoque tendere ad mortem